

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter Nordøstarktisk torsk i 2012

Totalkvoten for nordøst - arktisk torsk i 2012 er anbefalt satt til 751 000 tonn. Dette er en økning på 48 000 tonn fra 2011 eller 8 %. Totalkvoten av torsk fordeles mellom Norge, Russland og tredjeland etter samme mønster som tidligere år. Norges torskekvote for neste år vil være 332 857 tonn, inkludert kysttorsk og forskningsfangst. Dette er en økning på ca 7,3 % fra 2011.

Gytebestanden av torsk er nå den høyeste observerte siden 1946 og totalkvoten tilbake på det nivå den var på midten av 1990 tallet. Norges Kystfiskarlag forventer at økningen i totalkvoten og den gode ressursituasjonen på torsk gir seg utslag i en romsligere regulering og et friere fiske for kystflåten i 2012. Det er et paradoks at kystflåten har vært presset inn i en gjeldsoppbyggende spiral av kvotekjøp for å sikre eget ressursgrunnlag, samtidig som totalkvoten har gått opp år for år. Dette uten at gjennomført strukturering har fått den forventede effekt på den enkeltes fartøyskvoter. Kravet om strukturering i flåten under 11 meter må derfor i stedet møtes med en friere regulering for kystflåten. Samtidig må det sikres at det avsatte kvantumet til kyst faktisk forbeholdes denne flåtegruppen, gjennom å stoppe den utglidningen av kystfartøygruppen og overføringen av kvantum oppover i lengdegruppene, som reguleringen med fri lengdeutforming i kystflåten har medført.

Det må i henhold til dette skilles klart mellom havgående fartøy og kystfartøy i reguleringene. I en situasjon med god ressurstilgang må det videre legges til rette for å styrke rekrutteringen til kystfiskeriene, og rette opp uheldige utslag av tidligere adgangsbegrensinger. Dette gjennom å etablere opprykksordninger som gjør det mulig for deltakere i åpen gruppe å kvalifisere seg til deltakelse i lukket gruppe. Det er videre viktig at reguleringen tilpasses slik at fiske etter andre arter ikke hindres av reguleringene av torsk.

Høye totalkvoter kan by på markedsmessige utfordringer – uten at dette synes å ha vært et utstrakt problem inneværende sesong. Store tilgjengelige kvoter kan imidlertid føre til at enkelte fristes til å fire på kvalitetskravene. Det er derfor viktig at forvaltningskravene sikrer at kvalitetskravene blir overholdt. Dette som en strategi for å få ut best mulig pris i markedene.

Ressursfordelingen mellom fartøygruppene er en nøkkelfaktor for å oppnå en lønnsom og bærekraftig avvikling av torskefisket. Riksrevisjonen har tidligere vist at havfiskeflåten tar 77 % av all norsk fangst (2002-tall), mens kystflåten samlet har under 25 % av ressursgrunnlaget (alle fiskeslag sett under ett). Dette forholdet viser viktigheten av at kystflåten prioriteres i fordelingen av nordøst arktisk torsk som utgjør hoveddriftsgrunnlaget for størstedelen av norsk kystflåte.

Kystflåten må i første omgang sikres en ressursandel som tilsier en reell 30-70 fordeling av den norske totalkvoten av torsk, der konvensjonelle havfiskefartøy og kvotebytte med 3.land avregnes havfiskeflåtens andel.

Det kan ikke aksepteres at kystflåten skal være med å betale gjennom redusert totalkvote for et kvotebytte som i sin helhet går til å sikre norsk havfiskeflåte ressurstilgang i andre lands farvann. Økt miljøfokus fra marked og forbrukere taler også for at kystflåten generelt bør prioriteres i ressursfordelingen.

Fordeling:

Norges Kystfiskarlag går på denne bakgrunn inn for følgende fordeling av fastsatt kvote av nordøst arktisk torsk og norsk kysttorsk i 2012:

Fartøygruppe	Nordøst arktisk torsk		Norsk kysttorsk	
	311 857 tonn		21.000 tonn	
	Prosent	Tonn	Prosent	Tonn
Havfiskeflåten	30,0 %	93 557		
<i>Trålere</i>	20,0 %	62 371		
<i>Konv. Fartøy over 28 m</i>	10,0 %	31 186		
<u>Kystflåten</u>				
<i>Konv. Fartøy under 28 m</i>	70,0 %	218 300	100 %	21.000

Norges Kystfiskarlag stiller videre følgende krav til reguleringen og forvaltningen av fisket etter nordøstarktisk torsk i 2012:

Regulering:

- Dagens inndeling i fire reguleringsgrupper videreføres i 2012. Det må ikke innføres strukturering i gruppen under 11 meter, i stedet bes det med utgangspunkt i ressurs situasjonen lagt til rette for en friere regulering for denne fartøygruppen basert på faktisk lengde.
- Det bes fastsatt ufravikelige sperregrenser på henholdsvis 15 og 21 meter for overføring av kvantum mellom lengdegruppene gjennom strukturering og kvotesalg, og der spesielt den frie fartøyutforming i kystflåten gjør det vesentlig å sikre at kvantum ikke overføres mellom lengdegruppene.
- Dagens kompliserende hjemmelslengdeordning bes avvirket. I stedet bes det lagt til rette for at reguleringen av kystflåten for fremtiden kan baseres på faktisk lengde. Det understrekes at en slik omlegging vil ha en betydelig regelforenklende effekt.
- Det bes ryddet opp i dagens uoversiktlige situasjon med kvotehopp mellom fartøygruppene, og gruppene fastsatt etter faktisk lengde. Dette kan innebære to forvaltningsmessige scenarier:
 - 1) I den grad fartøy tilføres kvote fra en lavere lengdegruppe, må den lavere

lengdegruppen tilføres tilsvarende ledig kvantum fra gruppen det aktuelle fartøy tilhører.

2) Kvotehopp tillates ikke.

Begge alternativer vil forenkle forvaltningen, og innebærer at den kompliserende hjemmelsfartøyordningen faller bort.

- Basert på en regulering med faste sperregrenser for overføring av kvantum fra små til større fartøy, og med bakgrunn i den gode ressursituasjonen, anbefales fisket etter torsk regulert som et fritt fiske for fartøy med faktisk lengde under 11 meter. Ved en eventuell videreføring av en maksimalkvoteregulering bes det avsatt en maksimalkvote på minimum 60 tonn fra årets begynnelse, og der den garanterte andelen økes i tråd med økningen i totalkvoten.
- Det anbefales at alle fartøy i gruppene over 11 meter og opp til 28 meter gis garanterte fartøykvoter i henhold til faktisk lengde.
- Ved en eventuell videreføring av gjeldende regulering vil det basert på erfaringene fra 2011 og økningen i totalkvoten være rom for en høyere overregulering i spesielt gruppen under 11 meter. De øvrige grupper opp til 28 meter reguleres etter samme modell som i 2011 i forhold til overregulering.
- Det bør avsettes en romslig bifangstkvote for å legge til rette for et fiske etter andre arter. Startdato for bifangstfiske må fastsettes med sikte på at flest mulig gis anledning til å nyttegjøre seg reguleringen. Forutsatt videreføring av dagens fleksible bifangstordning, bør en tidligere bifangståpning enn i inneværende sesong kunne fastsettes. Bifangstkvoten må tas fra totalkvoten og kunne benyttes av alle fartøy under 28 meter som leverer ferskt uten fryseri om bord. Dette forutsetter at bifangstkvantumet økes.
- Fartøy med største lengde over 28 meter må ikke tillates å fiske torsk eller annen hvitfisk på kystflåtens kvoteandel som en konsekvens av at myndighetene har lagt til rette for fri fartøyutforming i kystflåten. Fartøy over 28 må reguleres som havgående, og avregnes havflåtens kvoteandel.
- Det bes vurdert å åpne for ordninger med kvotebank der fartøy som ikke får fisket opp sine kvoter gis mulighet til å overføre kvantum til året etter på *gruppenivå*, og der fartøy som eventuelt når kvotetaket kan ”forskuttere” av det neste års kvote på *fartøynivå*, innenfor et samlet restkvantum av torsk. Et slikt grep vil være et rent norsk anliggende, og ikke berøre fiskeriatvaten med Russland. En slik løsning kan sees i sammenheng med en eventuell fleksibel bifangstkvote, og som et ledd i arbeidet for jevnere tilførsel av råstoff.
- Det må etableres en opprykksordning som gjør det mulig for fiskere i åpen gruppe å oppnå deltageradgang i lukkede fiskerier. Det forutsettes at slike ”opprykkskvoter” ikke gjøres omsettbare.
- Det må gjeninnføres en lengdegrense i åpen gruppe på 15 meter. Dette både som et ledd i å øke sikkerheten og for å være bedre i stand til å fiske på ulike ikke-kvotebelagte arter. Økninger i totalkvantum må gjenspeiles i en forholdsmessig

økning av kvantum også i åpen gruppe. Helårsdrevne fartøy i åpen gruppe bør generelt prioriteres i reguleringene gjennom en høyere garantertandel.

- Dagens avsetning på 3000 tonn til fordeling innenfor tiltakssonen (jf. Kystfiskeutvalget) symboliserer kun grunnlaget for bosettingen og kulturen i fiskeriavhengige kyst-og fjordsamfunn. Kvantumet vil ikke bidra nevneverdig til kultursikring. Ordningen må endres til å omfatte alle fartøy i åpen gruppe uavhengig av geografisk tilhørighet, d.v.s også utenom tiltakssonen. Og kvantumet til dette formålet justeres i tråd med dette.
- Fritidsfiskekvoten og ungdomskvoten må avregnes totalkvoten før fordeling.

Forvaltning:

- Reguleringen må legge til rette for en langsiktig bærekraftig forvaltning som kan sikre en fortsatt god ressurstilgang. Høsting av ressursene må skje i tråd med en flerbestandsforvaltning, og ut fra en langsiktig strategi om å sikre maksimalt utbytte av den totale produksjonen i havet. En bør vente med å høste bestanden inntil individene har utnyttet sitt vekstpotensial, og/eller har en størrelse og kvalitet som betinger best mulig pris på marked.
- Totalkvoter, minstemål, redskaps- og områdebegrensninger og en reduksjon i fisket med aktive redskaper må i større grad vektlegges som innsatsregulerende midler, fremfor strenge fangst- og adgangsreguleringer i den minste kystflåten som fisker med passive og selektive redskaper.
- Arbeidet mot ulovlig og urapportert fiske i Barentshavet må videreføres. Samtlige norskkontrollerte fartøy må være underlagt norsk lov hva angår minstemålsbestemmelser og bestemmelser om utkast etc. Det må hyres flere inspektører i aktivt bruk for å føre kontroll med fartøyaktiviteten i norsk sone for ytterligere å styrke kontrollen med at kvote- og reguleringsbestemmelsene følges og at fisk ikke dumpes. Norske trålere som fisker etter torsk må følge norske minstemålsbestemmelser som er felles for norsk flåte.
- En må i sterkere grad skille mellom havfiskeflåte og kystflåte, og mellom aktive og passive redskaper, for å legge grunnlaget for et bedre reguleringsregime for lokale ressurser. Lokale kysttorskbestander må i sin helhet forbeholdes kystflåten.
- Den teknologiske utviklingen i snurrevadfisket tilsier at stor snurrevad må reguleres som trål, og ikke som konvensjonelt redskap. Innenfor 4 n.mil må det være størrelsesbegrensning på snurrevad tilsvarende maksimalt 5 kveiler tau, redskapen må ikke brukes pelagisk, og dette må underlegges skjerpet kontroll. Det må kunne åpnes for andre løsninger innenfor oppsynshav og basert på lokale forhold og kunnskaper i samråd med alle redskapsgrupper. På gytefelt må all bruk av aktive redskaper forbys. For øvrig bes grensedragningsutvalgets innstilling lagt til grunn.
- Kravet om at fartøy skal være utstyrt for det fisket de driver, må innskjerpes. Det er ikke holdbart at fartøyer utstyrt for pelagisk fiske tar torske- og hysekvotene sine uten å rigge om produksjonslinja. Man kan også stille spørsmål om det er nødvendig at den

delen av pelagisk flåte som ikke ser seg økonomisk tjenlig med å rigge om fortsatt skal ha torskekvoter.

- Fartøy over 28 meter samt trålere må henvises til å fiske utenfor 12 – mils grensen hele året. Også autolinefartøy under 28 meter med fryseri om bord må henvises til å fiske utenfor 12 n. mil hele året.
- For å hindre at det fiskes og leveres torsk av dårlig kvalitet anbefales det å skjerpe kravet til kvalitet, herunder bløgging og nedkjøling. Det må innføres sanksjoner mot ”destruktivt” fiske. Dette gjelder i alle ledd, også i industrien.
- Det må i større grad enn i dag fokuseres på kontroll av landinger for å hindre ulovlige/urikte landinger på ikke-aktive fartøy i åpen gruppe.
- Forskningskvantumet er de siste år blitt redusert. Norges Kystfiskarlag vil likevel påpeke at en større andel av forskningen generelt bør gå over statsbudsjettet og ikke forutsettes finansiert i form av kvoter.
- Det må iverksettes tiltak for å rydde opp i forhold i næringen som undergraver systemet. Herunder ulovlig overføring av fangst fra et fartøy til et annet både før og etter landing, luke ut båter som ikke er egnet til fiske, luke ut båter som ikke brukes, og få bort kreative løsninger for føring og levering av fangst mellom fisker og kjøper.

Kysttorsk nord for 62°

ICES har anbefalt at reguleringen i 2012 følger gjenoppbyggingsplanen for norsk kysttorsk. Endelig gytebestand - indeks vil ikke være klar før desember 2011 og vil i følge gjenoppbyggingsplanen ha betydning for anbefalt reduksjon i fiskedødeligheten. Havforskningsinstituttet er enig i ICES sitt råd. Den framlagte gjenoppbyggingsplanen kan bli et viktig skritt mot en tryggere forvaltning av kysttorsk. I fiskeriforhandlingene med Russland ble det enighet om en norsk kvote av kysttorsk på 21 000 tonn med tilsvarende 21 000 tonn Murmanskorsk til Russland.

Norges Kystfiskarlag har i lang tid påpekt at kysttorsk bestandene er i atskillig bedre forfatning enn Havforskningsinstituttets anslag. Dette viser både prøvetakingen som ble gjort på oppdrag fra Kysttorskgruppen, og erfaringer med torskefangster tatt langt fra land. Det er gang etter gang påpekt at også kysttorskbestanden består av individer som er i stand til å bevege seg og som dermed har den evnen at de vandrer dit maten er å finne, og ikke forholder seg i ro i påvente at maten skal oppsøke den. Dessverre har bestandsforskningen basert seg på prøvofiske i områder der kysttorsken oppholdt seg tidligere da der var tilgang på mat i disse områdene. Det er helt innlysende at man finner lite kysttorsk der ved endret mattilgang. Tross meldinger og observasjoner fra fiskerne, og bekreftelse gjennom Kysttorskgruppens prøvetakingsprosjekt, har man trådt i det gamle sporet.

Norges Kystfiskarlag krever at havforskerne tar dette på alvor og leter etter kysttorsk der den faktisk befinner seg. Dette må gjøres snarlig, slik at vi slipper eventuelle anklager fra miljøorganisasjoner om at norsk MSC - godkjent torsk innbefatter store kvanta utrydningstruet kysttorsk. Det vises for øvrig til forestående MSC godkjenning også av kysttorsken basert på gjenoppbyggingsplanen.

Deler av dagens kyst - torskevern har dessverre liten troverdighet. Eksempelvis vises det til Henningsværsboksen, samt Borgundfjorden der det i områder stengt for yrkesfiske likevel er åpent for et intenst fritidsfiske på konsentrerte forekomster, samt åpning for yrkesfiske i perioder der den mest stedbundne torsken gyter.

Torskefiskets betydning for kystfiskeriene, bosetting og sysselsetting tilsier at kystflåten må tilgodeses med en ressursandel som sikrer opprettholdelse av flåten på minimum dagens nivå, og som legger til rette for en nødvendig rekruttering. Dette innebærer at kystflåten må prioriteres i fordelingen.

- Norges Kystfiskarlag anbefaler at den avsatte kvoten av kysttorsk i sin helhet forbeholdes kystflåten.

En slik prioritering vil være i tråd med hensynet til en bærekraftig ressursutnyttelse. Reguleringen må videre legge til rette for en langsiktig bærekraftig forvaltning som kan sikre en fortsatt god ressurstilgang.

- Ytterligere innstramninger i kysttorskevernet som rammer kystflåten kan ikke aksepteres.

Landsstyrets vedtak:

Ovennevnte enstemmig vedtatt.